

MATERIÁLY

X MEZINÁRODNÍ VĚDECKO-PRAKTICKÁ KONFERENCE

**VĚDECKÝ PRŮMYSL
EVROPSKÉHO
KONTINENTU - 2014**

27.11, 2014 - 05.12. 2014

Díl 8

**Právní vědy
Administrativa**

Praha
Publishing House
«Education and Science» s.r.o.

MATERIÁLY

X MEZINÁRODNÍ VĚDECKO - PRAKTICKÁ
KONFERENCE

«VĚDECKÝ PRŮMYSL EVROPSKÉHO KONTINENTU - 2014»

27 listopadu - 05 prosinců 2014 roku

Díl 8
Právní vědy
Administrativa

Praha
Publishing House «Education and Sciences» s.r.o
2014

Vydáno Publishing House «Education and Science»,
Frýdlanská 15/1314, Praha 8
Spolu s DSP SHID, Berdianskaja 61 B, Dnepropetrovsk

**Materiály X mezinárodní vědecko - praktická konference
«Vědecký průmysl evropského kontinentu – 2014».** - Díl 8.
Právní vědy. Administrativa.: Praha. Publishing House «Education
and Science» s.r.o - 104 stran

Šéfredaktor: Prof. JUDr. Zdeněk Černák

Náměstek hlavního redaktor: Mgr. Alena Pelicánová

Zodpovědný za vydání: Mgr. Jana Štefko

Manažer: Mgr. Helena Žáková

Technický pracovník: Bc. Kateřina Zahradníčková

X sběrné nádobě obsahují materiály mezinárodní vědecko - praktická
konference «Vědecký průmysl evropského kontinentu»
(27 listopadu - 05 prosince 2014 roku) po sekcích Právní vědy. Administrativa.

Pro studentů, aspirantů a vědeckých pracovníků

Cena 270 Kč

ISBN 978-966-8736-05-6

© Kolektiv autorů, 2014
© Publishing house «Education and Science» s.r.o.

PRÁVNÍ VĚDY

HISTORIE STÁTU A PRÁV

Kandidát práv Prikhodko M.A.

Moskovská štátna univerzita zákona menom z O.E. Kutafin, Rusko

CENTRÁLNE ORGÁNY VEREJNEJ SPRÁVY A STAV SYSTÉMU RUSKEJ RÍŠE NA ZAČIATKU XIX STOROČIA

Otázka objednania ústredná štátna správa Ruskej ríše na začiatku XIX storočia zostáva jedným z nedostatočne študoval a kontroverzných tém v dejinách štátu a práva v Rusku.

Napriek mnohým ťažkostiam, systematizácia ústredných orgánov štátnej správy, myslím, že je to možné, v skutočnosti je potrebné pri štúdiu štruktúry štátnych inštitúcií tejto doby.

Ak to chcete urobiť, musíte klasifikovať súhrn hlavných (a podobných), inštitúcií verejnej správy v týchto skupinách: vysokú školu; inštitúcie so štatútom vysokej školy; vysokoškolské inštitúcie a iné subjekty správy súdov.

Vysoká škola – ústredná špecializované kontroly.

V čase podpisu manifestu cisára Alexandra I «O zriadení ministerstiev», tj, do 08.9.1802 bolo osem: Military Collegium, Admiralty rada, College zahraničných vecí, obchodná škola, Horská rada, predstavenstvo manufaktúra. Iekárska vysoká škola, spravodlivosť, doska z Livonia, estónskej a finskej prípadoch.

Organizácie so štatútom vysokej škole – verejné inštitúcie správy, u ktorých existuje priamy právny potvrdenie o tom, že sú kolegovia.

Jednalo sa o dve agentúry: Ústav vodných komunikácií, získala štatút vysokej školy v roku 1798, a ohlasuje, získala štatút vysokej školy v roku 1800 (Herold vlastne nikdy sa stal nezávislým ústredným orgánom vlády, naďalej zostáva štruktúrna rozdelenie Senátu).

Vysokoškolské inštitúcie – sú inštitúcie verejnej správy, podriadených k hlavnému Senátu, ktorý nemal právny status dosiek, a preto mal nieisté právne postavenie, zaujíma strednú pozíciu medzi orgánmi centrálnej a miestnej verejnej správy, ale v skutočnosti v blízkosti ústredných orgánov verejnej správy. Títo zahŕňali rôzne kancelárie, provízie, expedície, atď inštitúcie a orgány Senátu (Senát a štruktúrne jednotky Senátu so zvláštnym statusom). Ich celkový do 08.9.1802 bolo asi dvanásť.

Je – Základná doska príspevkov (poštové oddelenie), takzvaný «agentúra» štátneho pokladníka (štátnej pokladnice), chlorovodíkovej vnútra, Komisia pre navrhovanie zákonov, Komisia o zriadení verejných škôl. štátne Postúpenie banka.

AAGRÁRNÍ A AGRÁRNÍ PRÁVO

Жданова А.А., Меліхова О.Ю. Право постійного землекористування та його еколого-права характеристика	41
Багай Н.О. Комунальне сільськогосподарське підприємство: поняття та ознаки.....	43

ÚSTAVNÍ PRÁVO

Суркова С.С., Ермакова Г.С. Проблемы применения государственного языка на государственной службе.....	46
Туранни В.Ю. Организационно-правовые особенности формирования кадрового резерва управленческих кадров на региональном уровне	51
Абенова Г.А. Конституционно-правовые основы правового статуса ребенка.....	54

CIVILNÍ PRÁVO

Ерохина Ю.Е., Гарасова Ю. Особенности наследственных отношений в международной сфере: коллизии правопонимания	59
Ажибаева Ж.К. Медиация как альтернативный способ разрешения споров в Республике Казахстан	63
Мукалдиева Г.Б., Ондасынова Райгүл Қазақстан Республикасы заңнамасы бойынша акционерлік қоғамды құруға қатысты туындайтын құқықтық мәселелер	66
Шевченко Є.А. Поняття господарської процесуальної форми.....	69
Абдрахманов Р.Н. Хозяйственные партнерства: плюсы и минусы	71

PRÁVO OBCHODNÍCH VZTAH

Присяжнюк М.П. Окремі аспекти захисту прав учасників торгів у Європейському Союзі	75
---	----

CRIMINALISTICS A SOUDNÍ LÉKAŘSTVÍ

Важинський В.М. Розслідування податкових злочинів із застосуванням сучасного інформаційного забезпечення	77
Савельева М.В. Технические средства обучения в преподавании криминалистики	81

MEZINÁRODNÍ PRÁVO

Абенова Г.А. Международная борьба с терроризмом	85
Ахметова А.Р., Базарова Г.С. Некоторые вопросы закрепления права на неприкосновенность частной жизни в международно-правовых документах	87
Dosymbekova M.S. International legal cooperation in fight against smuggling	90

Dosymbekova M.S., Toktybekov T.A. International legal status and value of world customs organization.....	92
Akhmetov M.E. Customs clearance of goods and vehicles as the form of customs control.....	95

ADMINISTRATIVA

MODERNÍ TECHNOLOGIE SPRÁV

Круглов В.В., Дмитриченко Ю.І. Аналіз державного управління корпоративними підприємствами в Україні	99
---	----

- Відповідно до земельного і лісового законодавства (зокрема, ст. 57 ЗК України, ст. 9 Лісового кодексу України) у постійне користування землі лісового фонду можуть надатися лише у випадках, передбачених законодавством, а саме:

- спеціалізованим лісгосподарським підприємствам, іншим підприємствам, установам, організаціям, у яких створено спеціалізовані підрозділи, для ведення лісового господарства, а також спеціального використання лісових ресурсів, потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт;

- фермерським господарствам – якщо ці земельні ділянки лісового фонду не перевищують 5 гектарів і входять до складу відповідного господарства [1].

- Право постійного природокористування за статусом наближається до права власності, однак постійний землекористувач, на відміну від власника, не може на свій розсуд розпоряджатися наданою йому природною ділянкою: продати її, закласти, подарувати тощо. Жодні юридичні дії, пов'язані з природними об'єктами державної чи комунальної власності, що перебувають в постійному користуванні, неможливі без участі власника або без його формальної згоди (від його імені, органів державної влади чи органів місцевого самоврядування).

- Право постійного користування земельною ділянкою виникає після одержання її користувачем документа, що посвідчує відповідне право, та його державної реєстрації (ст. 125 Земельного кодексу України, ст. 17 Лісового кодексу України); документом, що посвідчує право постійного користування земельною ділянкою, так само як і право власності на землю, є державний акт (ст. 126 Земельного кодексу України), форма якого затверджується Кабінетом Міністрів України.

- Надання земельних ділянок юридичним особам у постійне користування здійснюється на підставі рішень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування за проектами відведення цих ділянок (ст. 123 Земельного кодексу України);

- Земельні ділянки, надані у постійне користування, можуть вилучатися для суспільних та інших потреб за рішенням органів державної влади та органів місцевого самоврядування в порядку, що встановлюється статтями 149–151 Земельного кодексу України;

- У разі ліквідації державного чи комунального підприємства, установи, організації землі, які перебувають у їх постійному користуванні, за рішенням відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування переводяться до земель запасу або надаються іншим громадянам та юридичним особам для використання за їх цільовим призначенням (ст. 24 Земельного кодексу України) [2].

Отже, відносини людини з природою мають різнобічний характер. Протягом всієї історії людина задовольняла свої потреби за рахунок використання природних ресурсів. І щоб надати організованості цим відносинам, уникнути нищівної експлуатації природних ресурсів, запобігти їх вичерпанню і забезпечити раціо-

нальне використання і відтворення, була потрібна правова регламентація. Правове регулювання природокористування здійснюється через систему керівних, зобов'язуючих та заборонних норм права. Керівні норми встановлюють умови та порядок виникнення права користування природними ресурсами, визначають кордони поведінки природо – користувачів, надають їм необхідні гарантії реалізації і охорони їх прав та ефективного виконання покладених на них обов'язків. Таким чином ми можемо виділити такі ознаки постійного землекористування:

- безстроковість;
- набувають із земель державної та комунальної власності лише підприємства, установи та організації, що належать до державної або комунальної власності.

Література

1. Лісовий кодекс України від 21 січня 1994р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – №17. – Ст.99.
2. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 року // Урядовий кур'єр. – 2001. – 15 листопада.
3. Балюк Г.І. Екологічне право України. Конспект Лекції у схемах (Загальна і Особлива частина) : Навч. Посібник. – К.: Хрінком Інтер, 2006. – 192 с.

К. ю. н., доц. Багай Надія Онуфрійвна

Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника, Україна

КОМУНАЛЬНЕ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО: ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ

Загальні засади правового статусу комунальних сільськогосподарських підприємств як юридичних осіб та суб'єктів господарювання, порядок їх створення і припинення діяльності визначаються законодавчими актами цивільного та господарського законодавства України: Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців», Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», іншими нормативно-правовими актами.

Зокрема, у главі 8 Господарського кодексу України визначено поняття, види та окремі особливості правового статусу комунальних підприємств, незалежно від виду їхньої діяльності. Спеціальних правових принципів щодо комунальних підприємств аграрного сектора економіки в Господарському кодексі України немає.

Специфічні земельні та трудові відносини в комунальних підприємствах регулюються кодифікованими актами спеціальних галузей законодавства. Йдеться, насамперед, про Земельний кодекс України та Кодекс законів про працю України. Істотне значення у системі всіх нормативно-правових актів, що регулюють правовідносини за участю комунальних сільськогосподарських підприємств, належить спеціалізованим актам аграрного законодавства з питань здійснення різних видів сільськогосподарської виробничої діяльності: Законом України «Про племінну справу у тваринництві», «Про насіння і садивний матеріал», «Про охорону прав на сорти рослин», «Про пестициди і агрохімікати» тощо. При цьому особливості правового становища комунальних сільськогосподарських підприємств як сільськогосподарських товаровиробників сьогодні, на жаль, належним чином не відображені у нормативно-правових актах вітчизняного аграрного законодавства.

Відповідно до ст. 78 Господарського кодексу України комунальне унітарне підприємство утворюється компетентним органом місцевого самоврядування в розпорядчому порядку на базі відокремленої частини комунальної власності і входить до сфери його управління. Крім того, законодавством передбачено, що майно комунального унітарного підприємства перебуває у комунальній власності і закріплюється за таким підприємством на праві господарського відання (комунальне комерційне підприємство) або на праві оперативного управління (комунальне некомерційне підприємство) (ч. 3 ст. 78 ГК України).

На основі законодавчого визначення комунального підприємства та з урахуванням змісту нормативних актів цивільного, господарського, аграрного та інших галузей законодавства можна виділити основні юридичні ознаки комунального сільськогосподарського підприємства. Такі ознаки умовно можна поділити на дві групи:

1) загальні ознаки, що характеризують комунальне сільськогосподарське підприємство як суб'єкта господарювання:

- наявність статусу юридичної особи (а відтак і такі ознаки як: організаційна єдність, наявність відокремленого майна, здатність нести майнову відповідальність за своїми зобов'язаннями, здатність виступати від власного імені у господарських правовідносинах тощо);

- наявність господарської правоздатності та дієздатності;

2) спеціальні ознаки, зумовлені:

а) особливостями виду підприємства:

- утворення в розпорядчому порядку органом місцевого самоврядування;
- майнова основа господарювання – майно, що є комунальною власністю і закріплене за підприємством на праві господарського відання чи оперативного управління (сучасні комунальні підприємства діють лише як комунальні комерційні підприємства, тому майно закріплюється за ними на праві господарського відання);

- здійснення внутрішньогосподарського управління керівником підприємства, що призначається органом, до сфери управління якого входить підприємство;

- здійснення господарської діяльності з метою задоволення потреб територіальної громади та досягнення економічних чи соціальних результатів;

б) особливостями сфери діяльності:

- основний вид діяльності – виробнича сільськогосподарська та пов'язана з нею інша діяльність (виробництво, переробка та реалізація сільськогосподарської продукції);

- використання земель сільськогосподарського призначення як основного засобу виробництва на праві постійного користування.

Таким чином, комунальне сільськогосподарське підприємство – це особливий суб'єкт господарювання, утворений органом місцевого самоврядування в розпорядчому порядку на базі відокремленої частини комунальної власності, що входить до сфери його управління, та систематично здійснює виробничу сільськогосподарську діяльність на землях сільськогосподарського призначення з метою задоволення потреб територіальної громади та досягнення економічних чи соціальних результатів.

У майбутньому максимальне врахування специфічних ознак комунальних сільськогосподарських підприємств буде можливим за умови регулювання внутрішньогосподарських відносин у комунальних сільськогосподарських підприємствах спеціалізованим нормативно-правовим актом аграрного законодавства, прийнятим з урахуванням особливостей правового становища цих підприємств. З огляду на схожість багатьох ознак комунальних та державних сільськогосподарських підприємств, їх правовий статус може визначитися єдиним нормативно-правовим актом – Законом «Про державні та комунальні сільськогосподарські підприємства».

Перспективним напрямом врегулювання особливостей правового статусу комунальних сільськогосподарських підприємств є також розробка й затвердження на державному рівні Типового статуту комунального комерційного сільськогосподарського підприємства.